

жата и касата на мѣстния комитетъ, съобщи имъ за новитѣ измѣнения на централния уставъ и най-послѣ имъ прѣдложи да си избератъ ново настоятелство.

Прѣди да се закрие засѣданието, Левски имъ прочете писмото, съ което се натоварва отъ централния комитетъ въ Букурещъ да дѣйствува като главенъ апостолъ и организаторъ на комитетитѣ по освобождението на България.

Слѣдъ това Левски сърдечно се сбогува съ другаритѣ си и на слѣдния день напустна гр. Троянъ.

Пѣсень на вrabчето.

Духа вѣтъръ, лудо отминава,
Сипе се снѣгътъ,
А вrabчето въ поле опустѣло —
Весело: „Цръкъ! Цръкъ“!

Прѣспи снѣжни широко се навалятъ,
Пушатъ всѣки пжтъ, —
А вrabчето вредомъ се вѣстива —
Весело: „Цръкъ! Цръкъ“!

Ту подскокне, па далечъ отфръкне,
Скрий се въ гжстѣ шумакъ;
Своята пѣсень сладка и сърдечна
Продължава пакъ.

Хр. Боневъ.